

33. Aargang No. 13

REDIGERET AF C. M. CHRISTENSEN

5. Juli 1933

FRA REFSNÆS

Naar Solen staar højt paa Himlen, og naar Temperaturen er saa højt oppe, at Tankerne automatisk vender sig mod Landet, mod Ha-

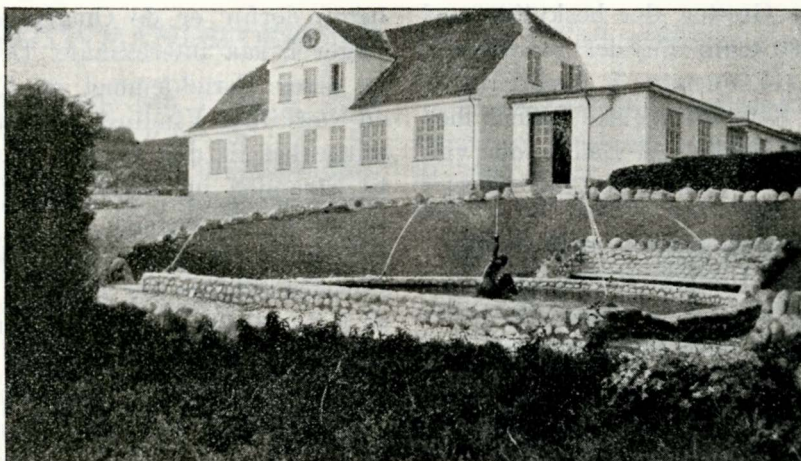
vet, føres Tankerne hen mod vort Hjem ved

Kalundborg Fjord, der hvor det friskeste Vand og den friskeste Luft lækker. Heldigvis følger mange af vore Medlemmer Hjemmets Kalden, og glade vender de igen og igen tilbage til Feriehjemmet, som

med sit velfriserede men stormomsuste Ansigt smilende modtager sine Gæster og sørger for deres Velbefindende i de Dage, de har til Huse der.

Den Pleje, de faar indendørs, den materielle, er i denne Sæson lagt helt i Hænderne paa Frk. Arentzen, der med Omhu sørger for, at den Præcision, man sætter Pris paa, er tilstede, og det er den. Naar man er vel installeret og faar et Pusterum, er noget af det første, man skal, se om der er noget nyt at melde der nede, og lige uden for Hjemmet ser man, at Hjemmet nu har et smukt Springvand, der arbejder baade Dag og Nat og forsynet med rindende Vand fra de bag ved Feriehjemmet

liggende høje Bakker. Dette Overflodsvand, Kildevand, virker stærkt forfriskende, køligt som det er. Af hosstaaende Billede vil man se,

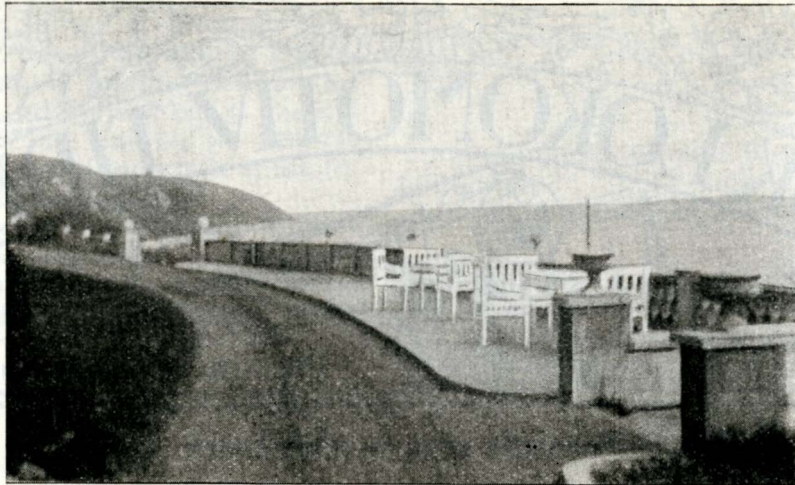

Hjemmet og det smukke Springvand.

hvor udmærket Placeringen af Springvandet virker. Dette Udsmykningsarbejde blev taget i Brug med denne Sæsons Begyndelse og har saa vidt vi har forstaaet vundet stor Yndest hos Gæsterne. Naar man ser nøjere til paa Billedet, vil man se, at der bag Spring-

vandet er anbragt en Bænk for dem, der ønsker at nyde Hvilen i den dejlige friske Luft. Det er behageligt at se det ordnede Forhold, det Springvandsarrangement giver Udtryk for i Modsætning til det Vandhul, der tidligere var der og som ikke pyntede, men kun laa og tog Plads op. Det er et godt Bytte, der er gjort med dette Arrangement, og det vil forhaabentlig bevirke, at Gæsternes Tilknytning til Hjemmet forøges og styrkes.

Har man set paa dette og glædet sig derover, vender man sig mod den næste Nyhed: »Balustraden« eller »Brystværnet«, der er anbragt paa Kanten af Vejen ud mod Fjorden og ligesom gør Hjemmets Afgrænsning fastere

Balustraden og Platformen mod Fjorden.

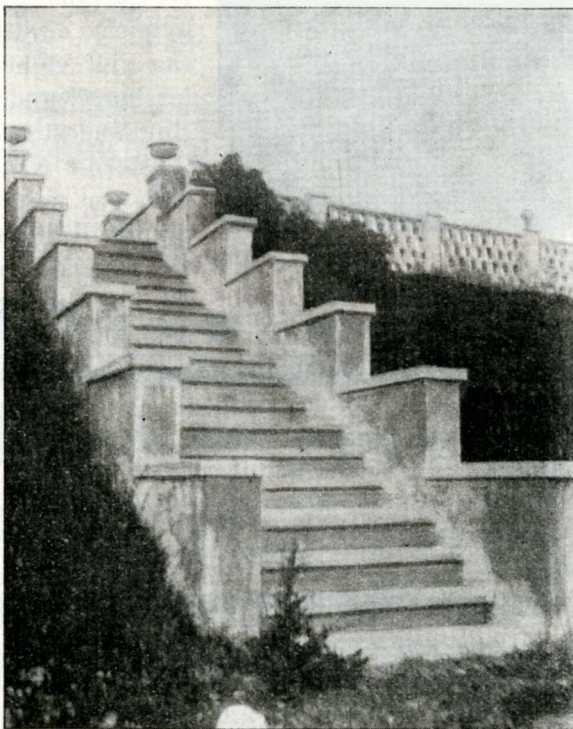
samt bevirker en Følelse af mere Ro uden at forsøge at sætte den storslaaede Natur i Ramme. Se paa hosstaaende Billede, hvor man ser Balustraden med Platformen, den af Cement støbte Platform, der kan give udmærket Plads for siddende Gæster, der beskyttes mod Blæsten af Balustraden. Se det storslaaede Panorama med »Kohornet« i Baggrunden. Dette for Halvøen Refsnæs typiske Billede med de foldede Jordlag, Bakke ved Bakke, der vidner om de kolossale Kræfter, der har været i

Virksomhed paa den Tid, maaske Tertiærtiden, da det Plateau, der udgør Refsnæs, blev dannet. Saaden som Halvøen ser ud, som den er formet, er det øjensynligt, at der er mere Jord paa denne end der egentlig er Plads til, men netop derfor er de Omgivelser, Feriehjemmet ligger i, saa interessante. Denne Nyerhvervelse giver Feriehjemmet en Tiltrækning mere, en værdifuld Vinding. Balustraden slutter sig udmærket til den forrige Aar anlagte Trappe til Stranden og Badehuset. Trappe og Balustrade er en Helhed, og vi bringer ogsaa et Billede af Trappen, der virker monumentalt. Foroven tilhøjre ser man fra Stranden en Del af Balustraden. Disse to Nyanskaffelser virker pyntelige, men er tillige meget nyttige, ja, Trappen uundværlig, og bekvemme for Gæsterne.

Naar vi nu har beset disse Nyindretninger og glædet os over dem, er der tillige Grund til at glæde os over dem, der er sat til at varetage Hjemmets Tarv, og sig dem Tak for deres aldrig svigtende Interesse for dette til Gavn for Gæsterne.

Endelig bringer vi et Billede fra Anlægget bag Hjemmet. Dette Anlæg er siden Organisationen købte Hjemmet vokset op og danner nu et dejligt skyggefuldt Sted, som vi gerne vil henlede Opmærksomheden paa, for lidt benyttet som det er.

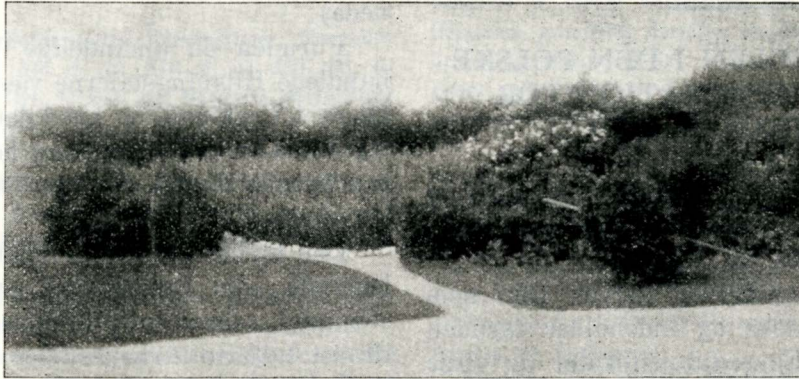
Det Udvalg, som beskæftiger sig med Hjemmet og dets Anliggender og som virker udmærket, vil vi haabe ret snart vil aabenbare, at det ligger med Planer om at beplante Gaardens Jorder, saa vi med Tiden kan faa en større Plantage en hel Skov op til Feriehjemmet.

Trappen fra Strand og Badehuset til Balustraden.

Det, de har lavet ved Hjælp af Sten og Kalk, er udmærket, men — Sten og Sten er der Maser af paa Halvøen, men Træer det mangler der, og det tager Tid at faa Træerne frem, og en skønne Dag opdager vi vel, at Beplantningen paabegyndes.

Det haaber vi paa, og vi tænker os ogsaa, at Udvalget gaar svanger med Planer i saa Henseende. Blev Plantningen paabegyndt inden for rimelig Tid, kunde der være Haab om, at vi ved Hjemmets næste Mindefest kunde fejre denne i »Skoven«.

Anlægget bag Hjemmet.

NORSK LOKOMOTIVMANDSFORBUND

afholdt sit 38. Landsmøde den 7. og 8. Juni i Folkets Hus i Oslo.

Til Landsmødet var mødt 49 Repræsentanter samt Repræsentanter fra samarbejdende norske Organisationer, ligesom der var mødt Repræsentanter fra saavel den svenske som den danske Lokomotivmandsorganisation.

Forbundets Formand, Th. Narvestad, aabnede Landsmødet og omtalte de Vanskeligheder. Organisationen i det forløbne Aar havde haft at kæmpe med, thi overalt stod det i Nedskæringens Tegn, men trods alt havde Medlemmerne trofast staaet Vagt om deres Organisation, og dette maatte være en Garanti for, at det udførte Arbejde havde været godt.

Af Formandens Beretning fremgik det klart og tydeligt, at der næsten ikke var et eneste Omraade, hvor Administrationen ikke havde forsøgt at skære ned, og naar man som Tilhører sad og lyttede efter, saa var det ligesom gamle Toner man hørte, de Toner, man saa godt kendte her fra Danmark.

Problemerne var ens, og de Metoder, man anvendte i Norge fra Administrationens Side, var ganske de samme som hos os.

Til Trods for, at man havde Lønoverenskomst med Staten indtil 1935, har de haarde Tider bevirket, at man allerede nu har maattet

gaa ind i Forhandlinger med Staten om Lønregulering.

Disse Forhandlinger er ført til Ende og er resulteret i en ny Lønoverenskomst gældende til 1937, men samtidig har man maattet gaa med til en mindre Lønnedskæring.

Ind i disse Forhandlinger har dog samtidig været draget andre Forhold, bl. a. vedrørende Permissions- og Tjenestetidsforhold, hvor man synes at have faaet et ret godt Resultat, jeg skal f. Eks. nævne, at de har faaet gennemført, at Nattimerne i Tiden fra Kl. 21 til Kl. 6 faar et Tillæg paa 25 pCt.

Lønnedskæringen maa derfor ses i Forbindelse med de andre Ting, som er opnaaet, og man kan derfor godt forstaa, at da hele det samlede Forslag blev udsendt til Medlemmerne til Urafstemning, blev det saa godt som enstemmig vedtaget, en uden Tvivl klog Holdning af de norske Tjenestemænd.

Ligesom hos os, har man i Norge en Del overtallige Tjenestemænd, og man er ogsaa der gaaet ind paa den Linie, at det er de ældre, der maa gaa, her vil man dog have 60 Aars Alderen fastsat for obligatorisk Afgang.

Hele denne Sag har bevirket, at Forfremmelserne er gaaet istaa.

Vor norske Broderorganisation kan i Aar fejre sit 40 Aars Jubilæum, og i den Anledning vedtog Landsmødet at give en Bevilling

paa 2000 Kr. til Afhjælpning af Nød blandt Skov- og Landarbejderforbundets Medlemmer samt 1000 Kr. til Arbejderpartiets Valgfond.

Til Formand genvalgte enstemmig Th. Narvestad, og i Hovedbestyrelsen indvalgte bl. a. vor gamle Kending Robert Lund, Oslo.
S. J.

KONGRES I POLEN I DEN POLSKE ENHEDSORGANISATION FOR JERNBANEMÆND

Kongressen holdtes i Warszawa den 11. og 12. Juni d. A. i Organisationernes eget Hus i Czerwonego Krzyza Nr. 20.

Bygningen er opført og indviet 1927 som et moderne Komplex og indeholder foruden Forbundets egne Ekspeditionslokaler og visse andre Forbunds tillige Landsorganisationens Ekspeditionslokaler.

Desuden har Centrum for hele det polske socialistiske Undervisningsvæsen forlagt sit Arbejde til samme Bygning.

Den for Kongressen fastslaaede Tid — 2 Dage — var givetvis utilstrækkelig til en mere indgaaende Behandling af de mange Emner, hvor imellem bl. a. Spørgsmaalet om, hvorledes man skulde imødegaa den stærke Begrænsning af Tale- og Diskussionsfriheden, eller hvorledes man skulde tillæmpe denne.

Forbundsstyrelsen havde foreslaaet Kongressen til 4 Dage, men Regeringen ansaa 2 Dage for tilstrækkelig og bevilgede saaledes kun 2 Dages Orlov til samtlige Delegerede.

Der var paa Kongressen 230 Delegerede. Foruden disse var der til Stede 2 fra Regeringen, hvoraf den ene var selve Trafikministeren, 2 fra Landsorganisationen, 2 fra det socialistiske Parti, 1 fra den socialistiske Rigsdagsgruppe, 1 fra Arbejderuniversitetet samt 8 Repræsentanter fra andre Fagforbund.

Ved Kongressens højtidelige Aabning medvirkede et 36 Mands Orkester sammensat af tilsluttende Jernbanemænd fra Nabobyen *Nany Sonz*. Musikkorpsets Udstyrelse med Uniformer og Instrumenter var bekostet af Forbundet.

Det fortjener at bemærkes, at Musikkerne tidligere optraadte i deres respektive Tjenesteuniformer, hvilket var en Selvraadighed, som ikke tiltalte Regeringen og derfor blev forbudt med det Resultat, at man anlagde en mere be-

stikkende Udstyrelse som bl. a. indbefattede en større Fjerbusk i Hatten.

De udenlandske Broderorganisationer repræsenteredes af Delegerede fra Belgien, Holland, Danzig, Sverige og Danmark (Dansk Lokomotivmands Forening ved Kredsformanden for Kreds 2, Alfr. Lönqvist, og undertegnede).

Foruden de almindelige Venskabsbrevbuds handlede Hilsningstalerne væsentlig om Hitlerismen i Tyskland, og hvad denne kan føre med sig. En stærk Misstemning kom til Orde mod den haarde Haand, der blev ført mod Arbejderbevægelsen.

Den trykte Beretning remiteredes til de Delegerede, som Dagen efter godkendte den enstemmigt, saavel som Styrelsen fik Tilslutning til det udførte Arbejde. Der var jo ikke Tid til at gaa den store Beretning, i hvilken Censor havde strøget en Del, strengt igennem.

Kongressens mest brændende Spørgsmaal var Personaleindskrænkningerne. Det totale Antal Jernbanemænd i Polen udgør 200 000 Mand fordelt paa Jernbaneforbundet 40 000, kristelig sociale 50 000, Fascister 30 000 samt Lokomotivpersonalet 10 000. *Sidstnævnte er kollektivt tilsluttet det socialistiske Parti, hvori de indtager en aktiv og fremtrædende Stilling.*

I Kongresperioden 1931—1932 har ikke mindre end 18 000 Jernbanemænd faaet deres Afsked mest ekstra og ikke pensionsberettiget Personale. Kongressen beklagede dette Forhold, men til Trods for den Protest, som Forbundet havde fremsat, kunde Administrationen ikke afholde sig fra at anlægge politiske Motiver ved Udtagelsen af det Personale, der skulde afskediges.

Paa samtlige Værksteder forekommer 5 Dages Arbejdsuge, foruden at visse andre Personalegrupper maatte afse 8 Dage pr. Maaned uden Betaling. Hertil kommer en ganske bemærkelsesværdig Lønnedsaettelse paa 35 pCt. for visse Fag.

Videre behandlede Spørgsmaalet om bedre Udnyttelse af Trafikmulighederne (Rationalisering).

Med Hensyn til Fagbevægelsens Eksistens har der indtil afgjort vist sig et bedre Forhold i den forløbne Kongresperiode.

Under den foranliggende Periode har der fra Magthavernes Side været gjort stærke Angreb mod Organisationerne for at skade og skabe

REFERAT

af Forhandlingerne paa D. L. F.s Kongres i Aarhus den 4., 5. og 6. Maj 1933.

Dagsorden:

1. Navneopraab af Repræsentanter.
2. Fastsættelse af Kongressens Forretningsorden.
3. Valg af Kongressens Tillidsmænd:
 - a) Ordstyrere, b) Protokolførere, c) Protokolrevisorer.
4. Beretning om Foreningens Virksomhed. Herunder Forslag fra: a) Afd. 6, b) Afd. 8, c) Afd. 22, d) Afd. 40, e) Afd. 34, f) Øst- og Nordjysk Motorfører Afd., g) Afd. 37, h) Afd. 8—37, i) Afd. 2, k) Afd. 2—6—16, l) Afd. 2—6, m) Afd. 2, n) Afd. 6.
5. Fremlæggelse af Foreningens Regnskab for 1931 og 1932. Herunder Forslag fra: a) Afd. 5.
6. Beretning om »Dansk Lokomotiv Tidende«s Virksomhed.
7. Fremlæggelse af »Dansk Lokomotiv Tidende«s Regnskaber 1931 og 1932.
8. Forslag angaaende Tjenestetidsregler og Ferieregler fra: a) Afd. 1, b) Afd. 2, c) Afd. 6, d) Afd. 23, e) Afd. 40, f) Afd. 20, g) Afd. 34, h) Afd. 31, i) Afd. 37, k) Afd. 38, l) Afd. 2.
9. Forslag angaaende Anciennitetsreglerne fra: a) Hovedbestyrelsen, b) Afd. 2, c) Øst- og Nordjysk Motorfører Afd., d) Afd. 37.
10. Forslag angaaende Uddannelse fra: a) Afd. 2, b) Afd. 34, c) Afd. 38.
11. Forslag vedrørende Lovændringer eller Tilføjelser fra:
 - a) Det af Kongressen 1931 nedsatte Lovudvalg fremsætter Forslag, b) Afd. 16, c) Afd. 38, d) Afd. 6, e) Afd. 40, f) Afd. 2, g) Sjællands Motorfører Afd., h) Afd. 37, i) Øst- og Nordjysk Motorfører Afd., k) Sjællands Motorfører Afd., l) Afd. 6, m) Afd. 2, n) Hovedbestyrelsen.
12. Forslag angaaende forskellige Foranstaltninger fra:
 - a) Afd. 2, b) Afd. 38, c) Afd. 37—2, d) Afd. 2, e) Afd. 1, f) Afd. 30, g) Afd. 16.
13. Valg af 11 Repræsentanter til Nordisk Lokomotivmands Forbunds Kongres i Stockholm 1934.
14. a) Valg af Formand, b) Valg af Redaktør, c) Valg af Hovedkasserer, d) Valg af 2 Medlemmer til Ferie- og Rekreatiønsudvalget.

Afslutning.

Kongressen indledede med at synge en Velkomstsang, hvorefter *Formanden* bød Velkommen og udtalte, at den Periode, vi er kommen igennem, har budt paa lidt af hvert, noget godt og noget daarligt, men vanskelig har den været. Udtalte Haabet om, at de Tider, som kommer, maa blive lysere end de tegner til i Dag. Tag Tiden og Forholdene i Betragtning ved Behandlingen af de Sager, der ligger for, da vil Kongressen blive til Gavn for danske Lokomotivmænd.

Formanden erklærede hermed Kongressen for aabnet.

Formanden bød derefter velkommen til de forskellige Gæster og præsenterede dem for Forsamlingen. Fra Sverrig var mødt Lkf. O. Ekk, fra Norge Robert Lund, fra Holland G. Jaustra og E. van Hinte, endvidere vore gamle Formænd C. Christensen og Rich. Lillie, fra Pri-

vathbanerne Brix, Ab., fra Værksteds- og Remisearbejderne Lauritz Hansen, fra D. S. & M. F. Joh. Kjærhøl og fra Ar. lokale Afdeling af D. S. & M. F. Carl Esbensen.

Formanden beklagede, at de tyske og østrigske Lokomotivmænd ikke havde kunnet deltage. Forholdene dernede er jo meget vanskelige for Tiden, og heri ligger Grunden; mindedes derefter en Række Medlemmer, gode brave Kammerater, der i den forløbne Periode var afgaaet ved Døden, med et: Ære være deres Minde, Forsamlingen rejste sig.

Punkt 1.

Sekretæren oplæste Navnene paa Repræsentanterne, der alle var mødt, ialt 117 stemmeberettigede.

Punkt 2.

Formanden forelagde Forretningsordenen og anbefalede den til Vedtagelse.

Lørborg, Gb. stillede Ændringsforslag, men den blev vedtaget i sin oprindelige Form.

Punkt 3.

Til Ordstyrere valgtes *G. O. F. Lund*, Gb., *Viggo Johansen*, Ar., *Bendixen*, Es., og *K. Smidt*, Ng. Til Protokolfører *P. A. Jensen*, Ro., og *Skodt*, Gb. Til Protokolrevisorer *Karl Olsen*, Gb., og *Bristing*, Gb., Som Stemmetællere valgtes en Mand fra hvert Bord ialt 10.

G. O. F. Lund overtog Dirigenthvervet, hvorefter Gæsterne fik Ordet.

Lokomotivfører *Ek* bragte paa Sverrigs Lokomotivmandsforbunds Vegne en Tak for Indbydelsen. Samarbejdet mellem Lokomotivmændene i Skandinavien havde altid været godt.

En uhørt stor Arbejdsløshed hærger Landene. Under en saadan Depressionsperiode kan Organisationen ikke gøre nye Fremstød, men maa søge at bevare, hvad der tidligere er opnaaet.

Lokomotivfører *Robert Lund*, Oslo, bragte Hilsen fra de norske Lokomotivmænd. Situationen i Dag i Norge er vanskelig for Lokomotivmændene, hvis Emolumenter er blevet skaaret ned. Det, det gælder om, er, at vi staar enigt sammen for at slaa en truende Fare ned.

Joustra, Holland: Da Indbydelsen til at deltage i denne Kongres kom, forelaa netop Meddelelse om, at vore tyske Kammeraters aarelange Arbejde for bedre Kaar foreløbig havde maattet suspenderes som Følge af Reaktionen Sejre. Vi saa deri endnu en Grund til at modtage Indbydelsen for at gøre Samarbejdet med vore skandinaviske Kammerater endnu mere hjerteligt.

Da vi havde Besøg af Eders Ministerpræsident, Partifælle Stauning, hørte vi, at de økonomiske Forhold ogsaa i Danmark er blevet bragt ud af Lave. Vi hørte, at der i Danmark var 200 000 Arbejdsløse. I Holland, som har ca. 8 Millioner Indbyggere, er der 400 000 Arbejdsløse.

Jernbanerne trues af en voldsom Konkurrence fra Lastbilernes Side, og der er en Tendens til at vælte Omkostningerne derved over paa Personalet.

Vi har været Genstand for mange Anslag og har derfor indset, hvilken Betydning det har haft, at vi i Tide fik skabt en stærk Organisation.

Bevar Kammeratskabet og Sammenholdet. Leve den internationale Arbejderbevægelse.

Richard Lillie udtalte paa det andet Æresmedlem Chr. Christensens og egne Vegne sin Beklagelse over de vanskelige Tider og udtalte Haab om et godt Resultat af Kongressen. Stil ikke Hovedbestyrelsen større Opgaver, end den kan løse.

Lokomotivfører *Brix* takkede paa Privathanernes Lokomotivmænds Vegne for Indbydelsen. Det har ikke været morsomme Tider for Statsbanernes Lokomotivmænd i de senere Aar, men det er dog langt vanskeligere for Privathanernes Lokomotivmænd, der er blevet tvunget ind i en Tilskudspolitik, der betyder store Lønreduktioner. Det vigtigste er dog, at vore Organisationer ikke bliver kneblet, som i Tyskland, og at vi har en Regering, som er os venligsindet.

Laurids Hansen: Paa Fællesorganisationen for Værksted- og Remisearbejdernes Vegne vil jeg gerne bringe en Tak for Indbydelsen.

Beklageligvis bygger Statsbanernes Værksteder ikke de Biler, Statsbanerne har Brug for, og det giver stor Arbejdsløshed for Værkstedsarbejderne.

Johs. Kjerbøl: Tak, fordi man Traditionen tro har villet se Moderorganisationen her baade fra Forbundet og den lokale Afdeling. Tak for godt Samarbejde.

Samtlige Gæsters Taler hilstes med Bifald.

Formanden takkede Gæsterne for de hjertelige Ord, der var fremsat, og bad dem hver især tage Hilsen med hjem til deres Organisationer. Et Telegram fra pens. Lokf. Roosen (Æresmedlem) blev læst op og lod saaledes:

Med Hilsen til alle Deltagerne ønskes godt Udbytte af Forhandlingerne.

C. Roosen.

Nielsen og Brade, Kk., ønskede Ændring til Dagsordenen angaaende Forslag fra Kk.

Da der forelaa en Trykfejl i Bilaget, som blev rettet, toges Forslaget tilbage.

Lørborg, Gh., foreslog, hvis Kongressen ikke var færdig til Fredag Kl. 20, da fortsattes Lørdag.

Formanden henstillede til *Lørborg* at tage Forslaget tilbage. Jeg ønsker ikke, at Kongressen skal have Natmanøvre, men paa nuværende Tidspunkt skal vi ikke fastsætte Tiden til Kl. 20 i Morgen.

Lørborg tog Forslaget tilbage.

Dagsordenen blev enstemmigt godkendt.

Punkt 4.

Formanden: Da vi stod paa Kongressen i København i 1931, var det efter Afslutningen paa en Periode, der i højeste Grad havde krævet Organisationens Interesse. Vi havde lige faaet en Lønningslov; forskellige Forhold vedrørende denne havde ikke faaet sin Afslutning for Motorførerne, der var delt i 2 Klasser. Det er nu ordnet saadan, at de, der rykkede ned, beholder de Goder, de havde før Klassificeringen, nemlig Uniform, Ferie og Bevarelse af Fripas til II Kl.

Vi kunde den Gang sige, at nu havde vi endelig naaet vort gamle Maal: Førere paa Rangermaskinerne, men den

1. Juli, da vi skulde have Pladserne besat, var vi allerede inde i en Nedgangsperiode. Administrationen mente at kunne nøjes med et mindre Antal Lokomotivførere, end Forhandlingerne havde drejet sig om. Vi reagerede. Det resulterede i, at vi fik alle Forfremmelserne paa nær 4. Vi gik ogsaa ind for Spørgsmaalet Kørepengeberegning fra Spørgrænsen, vi har forhandlet med Generaldirektoratet, som gik imod os. Sagen har vi saa begæret forelagt Lønningsraadet, der imidlertid stillede sig afvisende.

Omkring 1. September 1931, blev vi stillet overfor Spørgsmaalet om Nedsættelse af forskellige Ekstraydelser. De respektive Organisationer havde ganske naturligt arbejdet for enig Optræden i dette Spørgsmaal. Enighed mellem Centralorganisationerne opnaaedes, og det viste sig, at Lokomotivmændene havde stillet sig paa et fornuftigt Standpunkt til den Sag, idet Organisationerne pure afviste Lønningskommissionens Forslag. Nogle Tjenestemænd havde dog alligevel faaet en Reduktion, men det var særlig de honorarlønnede. De daarlige Tider maatte bære Skylden for disse Reduktioner.

Straks da Rigsdagen kom ind, mødte saavel Højre som Venstre med Nedsæringsforslag, og disse store Partier kunde ved at benytte sig af Tidernes Ugunst muligvis paaføre Tjenestemændene en Nedsækering.

Statsbanernes Underskud var saa stort, at der maatte iværksættes en gennemgribende Rationalisering, og da Trafikministeren formente, at et Generaldirektørskifte vilde kunne afhjælpe Statsbanernes daarlige økonomiske Forhold, gav dette Anledning til det meget hurtige Generaldirektørskifte.

Vi maatte føre mange Forhandlinger om de Foranstaltninger, der blev iværksat. Paa alle mulige Omraader ønskede den nye Generaldirektør Ændringer, og det var ikke Ændringer, der gav mere Mad paa Bordet, men som udelukkende tog Sigte paa en bedre Balance for Statsbanerne, det gælder f. Eks. alt, hvad der foreligger i Ordre A, og som er undergaaet gennemgribende Ændringer. Organisationernes Tillidsmænd har haft et meget stort Arbejde med disse mange Ordreændringer.

Endnu har vi dog ikke Grund til at se særlig mørkt paa Situationen, thi mange af disse Spørgsmaal er afklarede, baade til Statsbanernes og Organisationernes Tilfredshed.

Uddannelsesreglerne for vore Aspiranter var, som Følge af at Distrikterne ikke overholdt Bestemmelserne, bleven bragt i en vis Uorden; i 1. Distrikt beskæftigede man saaledes Aspiranterne efter Fordogtbeholdende og undertiden i Værkstedet i hele Aspiranttiden. Ved en Forhandling i Generaldirektoratet blev dette Forhold paatalt; men ikke desto mindre maatte Organisationen træffe en særlig Ordning med 1. Distrikt for at faa Reglerne overholdt.

Fastsættelsen af Forberedelses- og Afslutningstiderne for Motorlokomotiver og -vogne, som har beroet i Generaldirektoratet i aarevis, er nu endelig bleven fastlagte, og det er vort Indtryk, at de Sager, vi nu sender i Generaldirektoratet, ikke bliver slytede, saaledes som det ofte tidligere var Tilfældet; nu er Reglerne fastlagte og udsendte i Ordrereform.

Vort gamle Krav om Turvalg er ligeledes gennemført, og vi har i den Anledning modtaget en Mængde Forespørgsler om denne eller hin Bestemmelses Betydning. Et

af de Spørgsmaal, der har voldt de største Vanskeligheder ved Anbringelse i Tur var, naar en Lokomotivmand havde været i Linietur, og derpaa stemte sig ind i en Rangeretur, og saa atter senere ønskede sig placeret i Linietur. Vedkommende kan imidlertid ved Turvalg atter stemme sig ind i Linietur.

Den Overenskomst angaaende Velfærdsforanstaltninger, vi har med Generaldirektoratet, ligger i den Henseende stadig til Grund for vore Krav.

Angaaende Velfærdsforanstaltningerne paa Lokomotiverne vil disse, eftersom Maskinerne indgaar til Værkstederne, blive gennemført, og jeg vil gerne henstille til Lokomotivmændene at have Opmærksomheden henvendt paa disse Forbedringers Nytte. Med Henblik paa vore Opholdsværelser har Organisationen indkøbt en Del Raderinger, som vil blive fordelt rundt om i Landet paa de forskellige Depoter, og jeg vil gerne bede Tillidsmændene støtte os i vore Bestræbelser for at gøre Opholdsværelserne saa tiltalende som vel mulig ved at være om de Udsmykningsgenstande, som Organisationen i dette Øjemed anskaffer.

Der har været nedsat et Uniformsudvalg, som Følge af at Administrationen krævede Besparelser paa Uniformsomraadet; Administrationen opnaaede imidlertid ikke sin Hensigt; thi de fik ikke en eneste Øre med sig hjem.

Uniformsudvalget havde ikke noget let Opgave at løse. Administrationen og Personalet nærrede i høj Grad modstridende Synspunkter, eftersom Administrationen vilde spare, men Personalet vilde have Forbedringer.

Administrationen var ikke særlig venlig stemt overfor Skindtøjet og Lokomotivførernes Regnfrakke, og det havde været vanskeligt for Organisationen at bevare disse. Lokomotivfyrbødernes aargamle Krav om bedre Stofkvalitet, der nu er gennemført, vil vist blive hilst med Tilfredshed, naar dertil kommer, at Lokomotivførerne er den eneste Kategori, der har bevaret Kappeterminerne, tror jeg, at selv om man paa enkelte Punkter har maattet gøre nogle mindre Indrømmelser, at dette Spørgsmaal i det store hele er afsluttet til Personalets Tilfredshed.

Endvidere er vort gamle Ønske om et særligt Kategorimærke for Lokomotivmændene nu sket Fyldest.

I de senere Aar er det bleven aabenbart for enhver Tjenestemand, at Trafiknedgangen paa Statsbanerne har været af katastrofal Karakter. Sidste Aar var Nedgangen for Godsbefordringen 23 pCt., den har knap været saa stærk for Personbefordringen, men dog været paa 14—15 pCt. Naar man kan komme ud for sligt, spiller det stærkt ind i Statsbanernes Økonomi.

Vi har her den dybeste Aarsag til den stridende Vind, der har blæst imod os. Naar dertil kommer Traktorer, der har skadet os meget, forstaaer man, hvor vanskelige Vilkaaene har været.

Mange Lokomotivfyrbødere er kommen med Henstillinger i Anledning af den stigende Anvendelse af Traktorerne, men man maa tilpasse sig efter den nye Tid, og det gælder derfor nu om for Lokomotivfyrbødernes at være klar over Situationen med Hensyn til Traktorerne Betjening og lønsmæssige Placering.

De Lokomotivfyrbødere, der har set deres Avancement blive forsinket, spejder efter alle Udveje, der hyder sig for Lønforbedringer. Men der er et stort Spring fra 15. til 13. Lønningsklasse, og i sidstnævnte Lønningsklasse skulde Traktorførerne gerne anbringes; men Administrationen

vil naturligvis, hvis Arbejdet lige saa godt kan udføres af Trafiktjenestens Folk som af Maskintjenestens, foretrække at bruge de førstnævnte, der er billigere.

Maskinchefen har erklæret, at forsaavidt man gik over til Anvendelse af Traktorer paa 80 H. K. og derover, vilde han foretrække Maskinafdelingens Personale til Betjeningen. De sidste Traktorer, Statsbanerne har anskaffet, er paa 78 H. K., og jeg har spurgt Maskinchefen, om det er en Tilfældighed eller en Ondskabsfuldhed, at man netop har valgt denne Størrelse. Hvorledes disse Forhold vil udvikle sig er vanskeligt at sige, men en Ting er givet, at Lokomotivfyrbødernes med Hensyn til Traktorerne nu maa være klar paa, hvad de vil og ikke vil.

Motordriften har, som Følge af at den efterhaanden har udviklet sig til at overflødiggøre Dampfog, givet Anledning til Personaleindskrænkninger.

Opførelsen af Lillebæltsbroen, Storstrømbroen og Elektrificeringen af Københavns Nærtrafik maa vi ligeledes beskæftige os med, da Tilendebringen af disse Foretagender ogsaa vil betyde Personalevanskeligheder.

Man har været ude for, at Statsbanerne begynder at købe Privatbaner, f. Eks. Alsbannerne, i den Anledning er 6 Lokomotivførere og 3 Lokomotivfyrbødere overgaaet til D. L. F., disse var for Øjeblikket paa Jernbaneskolen, og Eksamenen her vil være afgørende for deres Fremtid. Lokomotivfyrbødernes vilde muligvis ikke kunne avancere til Lokomotivførere. Sønderborg Afdeling er i høj Grad berørt af dette Spørgsmaal, idet Personalet fra Alsbannerne i Anciennitet laa langt over Sønderborg Personale.

Organisationen har imidlertid fremhævet, at de Ubehageligheder for Personalet, der opstaaer ved Alsbannerne Overgang til Statsbane, bør paalægges Personalet fra Alsbannerne, og Sønderborg Afdelinger behøver ikke at nære Bekymringer i saa Henseende.

Kongressen holdt derefter Frokostpause Kl. 12,30.

Mødet begyndte Kl. 14,00.

Formanden fortsætter:

Omtalte Arbejdet med at faa nogle Motorførerpladser besat med Lokomotivførere. Generaldirektøren har sin Part i, at vi fik Pladserne i Aarhus besat. Han udtalte, at han var ikke interesseret i, at Pladserne blev besat til en mindre Løn, end den Pladsen var værd. Lokomotivførerne har selv en Skyld i, at det i første Omgang ikke blev uutter Lokomotivførere, der blev sat ind til Mx-Lokomotivverne, de gled fra, da de skulde paa Skolen. Den Misère maa vi høre fra, vi kan ikke staa og mangle uddannede Lokomotivførere, naar vi har Brug for dem. Det var ogsaa Generaldirektøren, der var den forstaaende her, idet han gik ind for, at nogle ældre Lokomotivførere i Ar. fik Uddannelse paa et Kursus, saaledes at de blev kvalificerede til at overtage Mx-Vognene. Lokomotivførerne har Ret til disse Vogne, som er gaaet ind og erstatter Damplokomotivtjeneste, der i aarevis har været en af de allerbedste Ture i Aarhus, dette beder jeg ogsaa Motorførerne forstaa. Vi haaber gennem Aarene at komme igennem disse Vanskeligheder, som altsaa endnu ligger for. Grunden til, at der ikke kom Lokomotivførere med paa sidste Motorførerkursus, ligger i Nyan-skaffelse af Vogne, der skal køre 120 km, man vidste ikke, hvor Vognene skulde køre, og man ønskede ikke Forflyttelse.

Der skal 1 à 2 Hold til paa Kursus i Aar, anmoder

Lokomotivførere om at søge disse, saaledes at vi har de fornødne uddannede, naar der bliver Brug for dem. Vi vil benytte alle de Muligheder og Udveje, der findes, for at skaffe Arbejde til saa mange Lokomotivførere som muligt, det vil ogsaa i sidste Instans berøre Lokomotivfyrbødernes Avancement.

Det Løfte, vi fik, at Motorføreruddannelsen skulde foregaa efter Anciennitet, er ikke overholdt. Personalet havde den Følelse at være daarligt behandlet af Lokomotivmestrene, naar disse i deres Indstilling paa Ansøgninger til Motorførerkursus skulde udtale sig om Ansøgerens Kvalifikation. Det kunde tit være personlig Uvillie over for paagældende Ansøger, der gjorde sig gældende i Indstillingen. Vi har over for Generaldirektoratet anmodet om, at der tages fra en Ende af, muligvis ved at foranstalte en Prøve af vedkommende.

Vi har ogsaa i sidste Periode beskæftiget os med Tjenestetidsregler, angaaende Overarbejde er der truffet Afgørelse, som alle Medlemmer sikkert er tilfreds med.

Helligdagsarbejde har vi ført til en Afslutning til stor Tilfredshed for os, idet vi i nær Fremtid bliver stillet over for en Revision af dette Forhold.

Fridagsreglerne har vi ført en fleraarig Kamp om at faa løst, det er nu lykkedes at faa bestemte Regler, baade om hvor mange Fridage og hvor de skal falde inden for hvert Kvartal. Fridagene er altsaa baade maaned- og kvartalsbestemte.

Fridagsreglerne er hermed ude af Verden, ikke saadan at forstaa, at vi hermed er tilfredse med Antallet, men saadan, at vi er tilfreds med at vide, hvordan de skal beregnes.

Gav derefter en Oversigt over de nye Ture i 1. Distrikt fra Oktober 1932, der efter at Ingeniør Sørensen var kommen til København var strammet i en saadan Grad, at det aldrig før har været kendt der. Turene fra flere Afdelinger blev overgivet til H. B., der førte dem op til Forhandling i Generaldirektoratet.

For Fremtiden vil vi ikke uden det bliver strengt nødvendigt gentage dette Eksperiment. I Generaldirektoratet har de nemlig ikke den Forstaaelse og praktiske Syn paa Tingene som Distrikterne har. Ved Forhandlingen deroppe blev vi stillet over for et Spørgsmaal, som ikke tidligere har ligget for, nemlig dette, at for at undgaa Tvangsforflyttelse, da at maatte benytte de yngste Lokomotivførere til Lokomotivfyrbødertjeneste. Generaldirektoratet vilde da se bort fra, om Lokomotivfører-Antallet var lidt højere end strengt nødvendigt. Det var et meget pinligt Spørgsmaal, som kunde drage de værste Konsekvenser med sig. Vi maatte svare, at Lokomotivførere ikke kunde benyttes til Lokomotivfyrbødertjeneste, og at vi skulde forelægge Spørgsmaalet for H. B., selv om vi allerede var klar over, at Svaret ikke vilde blive imødekommende. Vi har ikke villet fire trods gentagne Rykkere, og Spørgsmaalet ligger altsaa hen endnu.

Omtalte et Spørgsmaal fra Gb. Afd. 1, hvor de ønskede at dele Reserven i to Ture. H. B. har sat sig her imod. Aarsagen laa i det store overskydende Antal Førere, der blev paa Gb uden for Tur efter Oktober-Planen 1932, men det er en daarlig Kammeratskabsfølelse, naar i een Tur den ene Part tager det bedste og den anden saa skal have det, der intet er værd. Det kan man ikke tolerere. Det

har været medbestemmende for at undgaa Tvangsforflyttelser, at de nye Pladser paa Københavns Nærtrafik i første Omgang besættes med overskydende Lokomotivpersonale og Motorførere. Forhandlingerne, der er ført om Nærtrafikpladsernes Besættelse gaar altsaa ud paa, at vi i første Omgang besætter Pladserne. Dette kan maaske medføre Udsigt til at bevare Pladserne for os ogsaa for Fremtiden. Resultatet er mere tilfredsstillende end Personalet var indstillet paa.

Ringture advarer jeg imod. Det er galt flere Steder med Afløsning paa Rangermaskinerne. Overenskomsten bliver ikke overholdt, flere Steder sættes Lokomotivfyrbødere ind for at udløse Lokomotivførere til Strækningstjeneste, dette er ikke rigtigt og maa ikke passere. Der ligger her en Opgave for Tillidsmændene at sørge for flere Reserveførere, naar det tilstrækkelige Antal ikke er tilstede. Paa dette Spørgsmaal har vi kunnet bestride 1. Distrikts Paastand om, at der var for mange Lokomotivførere.

Omtalte Forhandlingerne angaaende Feriereglerne, mente man var nær en Afslutning, men Organisationerne er ikke enige. Forslaget fra Generaldirektoratet lød paa, at Lokomotivførerne skulde tage 10 Dages samlet Ferie og Lokomotivfyrbødernes 7 Dage, heri skal ligge en Fridag. Organisationen var gaaet imod Forslaget. Generaldirektoratet har Ret til at gaa til Lønningsraadet med Spørgsmaalet, og jeg er vis paa, at den Afgørelse, der kommer ud heraf, vil gaa dem imod, der mener, at 3 Ugers Ferie er 21 Dage.

Organisationerne har ført en Kamp for at faa valgt Formand for Sygekasserne, det er nemlig ikke ligegyldigt om det er Organisationen eller Generaldirektoratet, der vælger Formanden. Sygekasseordningen er et af de Spørgsmaal, der om kort Tid vil komme til at ligge for hos den nye H. B.

Rettede en Beklagelse over, at der kun havde meldt sig 11 Mand til Studiekursuset. Haabede at Interessen for disse Kursus blev noget større, — det er kun Permissionen, den enkelte skal sætte ind. — Organisationen har taget en fælles Drøftelse angaaende Studierejser. Retten til saadan Rejse gives kun en Organisation hvert 3. Aar. I Aar er det vor Tur, og vi har arbejdet med Arrangementet, men Forholdene i det sydlige Udland er jo af en saadan Beskaffenhed, at vi ikke bliver i Stand til at gennemføre Turen.

I Forretningsudvalget har vi i den forløbne Periode behandlet 800 Sager, skal vi gøre op nu, saa vil det vise sig, som jeg sagde først, den har budt noget af hvert, men den har dog budt godt paa en saadan Maade, at vi ikke behøver at faa al for megen Skældud. Det er mit Haab, trods Tidernes Ugunst, at Organisationen maa komme igennem den Periode, der ligger forude, uden al for megen Modgang, men det vil kræve en meget kraftig Hovedbestyrelse, der kan sætte noget ind.

En Tak til alle Afdelingsformændene, der ude i Afdelingerne for god Medhjælp; overfør den samme gode Villie og Arbejdskraft paa min Efterfølger — jeg ved jo ikke, om det bliver mig igen — for alle ved ikke, hvad god Hjælp og Villie betyder. Tak for den Hjælp, der er forundt mig. Tak til H. B.-Medlemmer, til Redaktør og Sekretær for godt Samarbejde. Jeg slutter med disse Ord Beretningen og overgiver den til Kongressens Behandling — (Haandklap).

Ordstyrehvervet overtoges af V. Johansen, Ar.

Ordstyreren: Forinden vi paabegynder Diskussionen om Formandens Beretning, vil jeg gerne med Henblik paa den omfangsrige Dagsorden, henstille til Talerne saa vidt muligt at fatte sig i Korthed.

Lovborg, Gh.: Mango Organisationer er repræsenteret her i Dag; men jeg savner en Repræsentant for D. J. F. og Centralorganisationen.

Det er mit Haab, at de Forhandlinger, der skal føres her i Dag, maa være prægede af den rette Aand.

En af de vigtigste Ting, som vi har til Behandling, er vore Tjenestetidsregler, og de mange Forslag til Ændring af disse Regler, som er optrykt i Beretningen, er Bevis paa, at Personalet er misfornøjet med, som disse Regler bliver praktiseret, vi har derfor tilladt os at stille følgende:

RESOLUTION

»Kongressen bemyndiger Hovedbestyrelsen til inden 1. Oktober at træffe Foranstaltninger til Ordning af vore Tjenestetidsregler. Saafremt Tjenestetidsreglerne ikke er ordnet paa en for Lokomotivmændene tilfredsstillende Maade, indkaldes der til ekstraordinær Kongres i Oktober 1933.

Afdeling 2.

Med Hensyn til vore Tjenestefordelinger, da har det indtil Oktober 1932 altid været saaledes, at man kunde forhandle sig tilrette om Kørselsfordelingerne, men siden Maskiningeniør Sørensen er kommen over i 1. Distrikt, er der tilsyneladende sket en Ændring i dette Forhold, idet man nu ser et nyt System blive indført.

Det første Produkt af det nye System var som bekendt Kørselsfordelingerne af Oktober 1932, der, som bekendt, efter at Afdelingerne havde sat sig ind i disses Struktur tilbagesendtes med Protest og med Krav om at faa tilstillet Ture i Lighed med dem, vi havde i Oktober 1931, hvilket gav Anledning til Forhandling først hos Distriktschefen og senere i Generaldirektoratet. Forhandlingen, der resulterede i, at Organisationen opnaaede 3 Sæt Personale, formerte vor Afdeling ikke at kunne erklære sig tilfreds med, hvorfor vi indsendte en Resolution til H. B. Vi fik ogsaa Svar; men et Svar, som efter vor Opfattelse var holdt i en unødigt skarp Form. Oplæste Skrivelser fra Hovedbestyrelsen.

Naar Hovedbestyrelsen helst ser, at Afdelingerne selv ordner sine Kørselsfordelinger, skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at Afdelingernes Midler ikke tillader at føre saa langvarige Forhandlinger, som disse Ture vilde have givet Anledning til.

Ved Forhandlingen i Generaldirektoratet angaaende bemeldte Kørselsfordelinger, fremkom Hr. Maskinchefen med en Udtalelse, som vi formener ikke at kunne lade gaa upaataalt hen, vi stiller derfor følgende

RESOLUTION

»Repræsentanter for »Dansk Lokomotivmands Forening« forsamlede til Kongres i Aarhus den 4. og 5. Maj 1933 udtaler sin skarpeste Protest imod de af Hr. Maskinchef Munck fremsatte Udtalelser ved den i Generaldirektoratet den 9. November 1932 stedfundne Forhand-

ling, angaaende Kørselsfordelinger for Lokomotivpersonalet i 1. Distrikt.

Udtalelsen, der er kommet til vor Kundskab igennem Referat af Forhandlingsbogen offentliggjort i »Dansk Lokomotiv Tidende«, lyder saaledes:

»I Tider som de nuværende er det Administrationens Pligt at anordne Maksimum af Tjeneste og Minimum af Fritid, og 10 à 12 Timers Lokomotivtjeneste kan ikke være anstrengende for en rask Mand.«

Denne Udtalelse, der tilkendegiver Hr. Maskinchefens Vurdering af Lokomotivmændenes Gerning, har vakt den største Harm blandt alle Lokomotivmænd, og det er med Undren Lokomotivmændene saaledes erfarer, hvorledes Maskinchefen forskansende sig bag saakaldte økonomiske Betragtninger blot for at opnaa en øjeblikkelig Fordel, forsøger at borteliminere sit Ansvar for ca. 2 000 Mands Ve og Vel.

Kongressen maa hævde, at naar Maskinchefen, hvis Kendskab til den praktiske Lokomotivtjeneste faktisk hviler paa et meget løst Grundlag, bevæger sig paa et Omraade som Kørselsfordelinger for Lokomotivpersonalet, at det da er absolut paakrævet, at den Uvillie imod en human Fortolkning af Tjenestetidsreglerne, som Hr. Maskinchefen lægger for Dagen, og som afstedkommer, at selv de aller-mest elementære og menneskelige Hensyn tilsidesættes, fremtidig præges af mere ansvarsbevidste Følelser.

Vi, som til daglig ser, hvorledes Lokomotivtjenesten indvirker paa dens Udøvere, maa kræve, at der ved Tilrettelægning af Kørselsfordelinger for Lokomotivpersonalet tages tilhørligt Hensyn til denne Tjenestes Beskaffenhed, og at den Ekspansion af Lokomotivpersonalets Udnyttelse, som for Tiden finder Sted, bringes til Ophør.

Og Kongressen udtaler til Slut i Erkendelsen af, at i denne for Landet saa mørke og tunge Tid, hvor alle gode Kræfter bør forenes for at lette det uhyre Tryk, som Arbejdsløsheden lægger over vort Land, anser vi det for vor Pligt at kræve, at Hr. Maskinchefen anlægger et mere socialt Syn paa Lokomotivmændenes Tjeneste og Arbejdsvilkaar.

Afdeling 2.

I Aspirantspørgsmaalet forekommer det mig, at Forudsætningen for Aspiranternes daarlige Afsløning ikke længere er tilstede, thi Aspiranterne gaar nu paa 4. Aar, og der er paa nuværende Tidspunkt ingen som helst Udsigt til en Bedring af dette Forhold.

Den nye Pensionsordning har givet Anledning til allehaande Gisninger, og jeg vilde have anset det for rigtigst, om Hovedbestyrelsen havde givet os klarere Direktiver i saa Henseende.

Reservefonden vokser i foruroligende Grad, der indstaar nu over 20 000 Kr. i dette Fond, hvorlænge skal det vokse?

Vi har endvidere ude i Afdelingen haft en Sag angaaende et Laan i Statsfunktionærernes Laaneforening, og i denne Sag maa jeg i allerhøjeste Grad beklage, at en Tillidsmand kan gøre sig skyldig i et saa eklatant Brud paa Fortroligheden, som er sket i dette Tilfælde, og som bestaar i, at vor Repræsentant i Laaneforeningen, Lokomotivfører Rosenkilde-Laursen, tager et af Afdelingens Medlemmer ind paa Lokomotivmesterkontoret, og i

Paahør af 2 Lokomotivmestre tildeler ham en Reprimande i en Laanesag. Rosenkilde-Laursen har ved denne Adfærd krænket den Fortrolighed, som man med Ret og Rimhed maa kunne fordrø at ethvert Medlem af Organisationen har Krav paa. Sagen har senere været indrykket i D. L. T. med Navneangivelse, dette maa vi ligeledes protestere imod, og tilstiler derfor Hovedbestyrelsen følgende:

»Kongressen misbilliger, at Hovedbestyrelsen i et Referat over Hovedbestyrelsens Møde den 24. og 25. Februar 1932 nævner Navn paa en Lokomotivfyrbøder i en Laanesag, samtidig kræver Kongressen, at Rosenkilde-Laursen giver vedkommende Lokomotivfyrbøder en skriftlig Undskyldning, og denne indrykkes i D. L. T.

Afdeling 2.

Kunde endvidere ikke anerkende, at Hovedbestyrelsens Rejser tilsyneladende var Fornøjelsesrejser, henviste til Afdeling 2's Forslag desangaaende.

Uniformsspørgsmaalet interesserer mig ikke i overvættets Grad, hvorfor jeg ikke skal komme nærmere ind herpaa.

Efterlyste Grunden til, at de gule Lokomotivførere kom i D. L. T., naar de blev Dannebrogsmænd.

Sessing, Gb., vilde efterkomme Dirigentens Henstilling om at fatte sig i Korthed, da Løvborg nu har beslaglagt Kongressens Tid i 35 Minutter. Formanden har i sin Beretning omtalt Lokomotivførerantallet og erkendt, at der ikke var for mange Lokomotivførere paa Gb. Den Beslutning, Afdeling 1 i sin Tid traf angaaende Betjeningen af Rangermaskinerne, var lovlig vedtaget, en Lokomotivfører havde ikke desto mindre ved Henvendelse paa Hovedbestyrelsens Kontor forsøgt at faa denne Beslutning omstødt. Vilde takke Organisationen for, at hans gamle Tanke om oplysende Kursus paa Feriehjemmet nu af Hovedbestyrelsen var bragt ud i Livet.

Brade, Kk.: Aspirantuddannelsen er et stort Gode, men maa ikke udelukkende bestaa af Teori, i Traktorspørgsmaalet er jeg af den Opfattelse, at vi skal underordne os disse Maskiner, og let og glat glide over i disse Stillingen, selv om vi derved maa dispensere fra Uddannelsen. Efterlyste en delt Tjeneste paa Kk., hvor Personalet mødte til Reserve fra Kl. 6.00—12.00 og igen indenfor samme Døgn fra Kl. 17—24.

Omtalte Hovedbestyrelsens Cirkulære angaaende Raadighedstjeneste i Forbindelse med Togtjeneste og ønskede Oplysning fra Formanden om, hvorvidt Hovedbestyrelsen selv havde tiltraadt saadanne Tjenester. Med Hensyn til de Studiekursus, der afholdes paa Feriehjemmet, tror jeg ikke, det er Oplysningstrangen det skorter paa, men derimod Permissionsdagene.

Olsen, Hg.: Vi hørte jo nok, at Formanden sagde »Der er en fra Hg. der ryster paa Hovedet«, det var mig, og det gjorde jeg ud fra de Betragtninger, at jeg ikke kan indse, at det kan være rigtigt, at en yngre Lokomotivfører, som bliver udstationeret, forretter Tjeneste paa Strækningen, medens de i Anciennitet ældre Lokomotivførere ved Depotet maa forrette Tjeneste paa Rangermaskinerne. Det har altid tidligere været saaledes, at Lokomotivfyrbøderne afløste paa Rangermaskinerne, og Lokomotivførerne herfra paa Linien. Dernæst vil jeg gerne anmode Formanden

om at give os et klart Svar angaaende Reserve efter Kørsel.

Jespersen, Ab.: Var glad ved Formandens Syn paa Statistikken over Lokomotivførertjenesten. Forment, at de mange Besværinger ude fra Landets Afdelinger angaaende Motorspørgsmaalet burde vejlede Hovedbestyrelsen. Angaaende Elektrificeringen af Nærtrafikken er jeg tilbøjelig til at tro, at Hovedbestyrelsen ikke har været klar over dette Spørgsmaals Rækkevidde.

Naar vi i Aalborg er gaaet ind for, at Lokomotivførerne skal beskæftiges i de Lønklasser, hvor de hører hjemme, og ikke i 12. og 13. Lønklasse, saa er det ud fra de Betragtninger, at Lokomotivfyrbødernes Forfremmelsesmuligheder derved bringes til at stagnere, og vi kan derfor ikke indse det betimelige i, at Lokomotivførerne besætter Motorvognene, og jeg vil henstille til de Repræsentanter, der er utilfredse med Motorspørgsmaalet, at udtale sig her.

Oplysningsarbejdet bør løses ved, at Antallet af Deltagere nedsættes til f. Eks. 10 Mand, der saa faar erstattet de Permissionsdage, som anvendes til Studiekursus paa Feriehjemmet.

Ordstyrer: Schmidt.

Boye, Ab., takkede for Beretningen; at Resultatet ikke svarer til Arbejdet er jo kun beklageligt, man mærker Modvillien fra Administrationen. D'Hrr. skulde trækkes frem paa Kongressen her, det er min personlige Mening.

Er ikke enig med Formanden angaaende Afløsningen paa Rangermaskiner. Naar der sendes Afløsning, og denne er yngre end Føreren paa Rangermaskinen, saa maa Afløseren rangere. Vi vil ikke finde os i den af H. B. truffne Ordning og kan heller ikke. Omtalte Velfærdsforanstaltningerne. Vore Lokaler er i en saadan Forfatning, at hvis det var en Bonde, der havde dem, vilde kan komme i Konflikt med Tyendeloven, jeg anmoder H. B. om at tage sig heraf.

Tanken om 40 Timers Arbejdsuge vinder mere og mere Indpas, vi maa ikke forlade denne Kongres før vi har taget Beslutning desangaaende.

Dybdahl, Rd.: Jeg maa complimentere Formanden for hans Beretning; han gik nemlig uden om alt det, der ikke passede ham. Formanden er ikke rigtig med i sin Udtalelse angaaende ældre kvalificerede Førere til Motorvognene. Jeg spørger Formanden: er det rigtigt, at Formanden var tilstede ved Eksamen for Lokomotivførere i Ar. og var Vært for Eksaminatorerne for at paavirke disse? Omtalte forskellige Forhold vedrørende Motorførerne.

Jeg tor den eneste gennemførlige Ordning vil være at uddanne fra neden af, saa kan enhver selv bestemme senere hen, om han vil være Motor- eller Lokomotivfører. En Forflyttelse er en Gene enten man hor i København eller et hvilket som helst Sted.

Den nye H. B. skal være stærk og den skal være enig; den nuværende H. B. er enig, men den er absolut ikke stærk, jeg har tidligere udtalt, at for at faa en saadan H. B. skal der renses helt ud og desinficeres og saa begynde helt for fra. Omtalte et Forhold paa Ar. Ø., hvor 4 Motorførere kører alene, de burde i 11. Lønklasse.

Rosenkilde-Laursen: Angaaende Laaneforeningens 25-aarige Jubilæumsfest saa var vi inviteret til at deltage, og med Hensyn til Laanehistorien saa er Løvborg heller ikke her rigtig underrettet. Laanet er stiftet i min For-

gængers Tid, — oplæste en Skrivelse fra Laaneforeningen og en Skrivelse, Taleren havde sendt Laantageren, — Laantageren havde forsonet sin fornemste Pilgt, nemlig at sende Kvittering for Laanet og trods gentagne Paaminde- lelser stadig vægret sig; herved har han gjort Vanskelig- heder for andre at faa Laan. Løvborgs Paastand om, at Laantageren har søgt mig i mit Hjem, passer heller ikke, der har ingen været hjemme hos mig, og der er heller ikke telefoneret i de 3 Dage, som vedkommende var an- modet om at komme, der har hele Tiden været nogen hjemme netop for samme Anlednings Skyld.

Fra Laaneforeningen var jeg anmodet om at have Vidne paa min Samtale med Laantageren, derfor blev han anmodet om at komme ind paa Lokomotivnester-Kon- toret, Lokomotivnesteren har nemlig ogsaa Tavshedspligt. — udviklede nærmere Sagens Forløb. — Skylden for, at Sagen er kommet frem, er ikke min, men den paagæld- dendes egen. 4 Gange er han anmodet om at indsende Kvittering uden at svare for til sidste at benytte sig af den Frækhed at sige, den er indsendt. Havde Løvborg sat sig tilstrækkelig ind i Sagen, saa havde han kunnet skaane baade sig selv, Laantageren og Kongressen. Jeg giver ingen Undskyldning, for jeg har det ikke nodig, det re mig, der er uden Skyld, og Laantageren, der har den hele.

Horup, Ar.: Afdelingen har indsendt forskellige Ønsker til Velfærdsforanstaltningerne, men kun en lille Del er imødekommet. Beklageligt er det, at et saa nyt Depot som Ar. allerede skal forandres, for at være med Tiden for Opholdsværelsernes Vedkommende. Det skorter ikke paa Interesse for Kursus, men det er Sommerferien, der er for kort. Den eneste Løsning paa dette Spørgsmaal er, at H. B. arbejder for flere Ferie-dage for Lokomotivfyrbø- derne. Tak for Beretningen. H. B. ligger ikke paa den lade Side.

Andersen, Tdr.: Jeg er ikke tilfreds med Svaret i Gaar paa Spørgsmaalet om en Rangertur ogsaa kan være en Afløser- og Reservetur.

Hermed sluttede 1. Dags Forhandling Kl. 17.25.

Kongressens anden Dag.

Ordstyrer: Lund, Gb., aabnede Forhandlingerne og an- befalede Repræsentanterne at udtrykke sig klart og kon- sist, da der endnu var en lang Dagsorden til Behand- ling.

Bendixen, Es., overtog derefter Ordstyrerhvervet.

Forsamlingen indledede med en Sang.

Debatten om Punkt 4 med tilhørende Bilag fortsattes.

Bille, Ar.: Jeg vil begynde med at takke for Festen i Aftes, men jeg vilde gerne her have haft Lejlighed til at drøfte de forskellige Spørgsmaal med Hovedbestyrel- sens Medlemmer og Gæster.

Besøget ved Lillebæltsbroen havde været godt. Naar de Kursus, der afholdes paa Feriehjemmet, ikke altid finder Tilslutning, saa er det Permissionsdagene, der er Anløbsstenen.

Motorførernes Forberedelses- og Afslutningstider er alt for korte. Angaaende Afløsningen paa Rangermaskinerne vil jeg formene, at vi bør følge Hovedbestyrelsens Afgø- relse; men jeg kan ikke erklære mig tilfreds med den Maade, hvorpaa Motorførerafløsningen praktiseres, saa-

ledes at Lokomotivfyrbødere kører paa Strækningen som Motorførerafløserne, og Lokomotivførerne forretter Tjene- ste paa Rangermaskinerne. I Betragtning af den Ud- vikling, der er sket paa Motorvognenes Omraade, har vi faaet Motorførerne forkeret placeret, for Motorvognene har efterhaanden taget Konkurrencen op med Damplokomoti- verne; vi maa derfor have Motorførere af 1. Grad op i 11. Lønningsklasse, saaledes som Forholdene nu er saa- vel med Hensyn til hele Motorførerspørgsmaalets løn- ningsmæssige Placering som med Henblik paa Elektrif- iceringen af Københavns Nærtrafik, faar man nærmest Indtryk af, at det er maskeret Løntrykkeri.

I Avancementsstillinger bør det altid være Bundan- cienniteten, der er den gældende.

Løvborg var ude med et Angreb paa Rosenkilde Laursen, men det forekommer mig, at Løvborgs Angreb var noget svagt underbygget; desuden formener jeg, at skal der holdes Stovvask, saa hold den ude i Afdelingerne og ikke her paa Kongressen.

Black, Rd., vilde holde paa, at Afløsningen i Linie- turene foretoges af det stedlige Personale, og at det ud- stationerede Personale afløste paa Rangermaskinerne.

Løvborg, Gb.: Der blev sagt før, at man ikke skulde holde Stovvask paa Kongressen, jo, det skal man netop; thi Kongressen maa da være det rette Forum, naar man ønsker at kritisere Hovedbestyrelsens Dispositioner, og det, der er det centrale i Sagen, er, at denne Forenings- sag er bleven henlagt til et af Administrationens Kon- torer, og vedkommende Lokomotivfyrbøder, der paa da- værende Tidspunkt var syg, har forgæves forsøgt at komme i Forbindelse med Rosenkilde Laursen. Formentlig ikke, R. Laursen kunde vægre sig ved at give den paagældende en Undskyldning, da han selv havde faaet en saadan efter sidste Kongres.

Rosenkilde Laursen, Gb.: Jeg hørte godt, at der blev raabt »Fy« før, da Løvborg var oppe, men jeg ved ogsaa, at dersom de Herrer kendte Enkelthederne i den Sag, vilde Fyraabene vende sig til Modparten, iøvrigt er den Sag ikke den Tid værd, som der ofres paa den, der skulde af Hensyn til det regnskabsmæssige fremskaffes en Kvittering; jeg tilskrev den paagældende desangaaende, men fik trods gentagne Henvendelser intet Svar, og da der ej heller indløb nogen Kvittering, blev jeg fra Laane- foreningen rykket for denne, jeg saa da ingen anden Ud- vej end at sætte mig i Forbindelse med Depotet, og der- med faa den paagældende i Tale.

Naar Løvborg siger, at den paagældende Lokomotiv- fyrbøder har rettet Henvendelse til mig, saa siger jeg, det passer ikke, og naar der nu forlanges, at jeg skal give den paagældende en Undskyldning, saa kan jeg for- sikre Løvborg for, at det gør jeg aldrig. Sagen fra sidste Kongres var en ganske anden.

Nedergaard Petersen, Gb., omtalte Uniformsspørgs- maalet, var ikke tilfreds med de nye Distinktioner. Turen bliver stadigvæk forværrede, endskønt disse ligger inden- for Tjenestetidsreglerne, jeg vil derfor anse det for bedst, om Tjenestetidsreglerne blev ændrede. Det er ikke Hoved- bestyrelsens Virkefelt at beskæftige sig med Tilrettelæg- ning af Kørselsfordelinger, hvilket Hovedbestyrelsen jo ogsaa har givet Udtryk for her paa Kongressen. Med Hensyn til Afløsningen i Linieturene, da er det gammel

Koutyme, at denne foretages af Lokomotivførerne fra Ran-germaskinerne, og jeg kan ikke følge Bille i hans Syns-punkter desangaaende.

Der er bleven ymtet om, at Formanden ikke var po-pulær paa Gb., disse Rygter vil jeg gerne aflive, og jeg kan meddele, at vi nærer stor Sympati for Formanden ude paa Godsbanegaarden, dette gælder ogsaa Hoved-bestyrelsen.

Eshøj, Ar.: Da man stod overfor Besættelsen af Mx-Vognene, indgav jeg Ansøgning om Uddannelse til Motor-fører, men blev ikke udtaget, forespurgte, om der var nogen Aldersgrænse for Udtagelse til Motorfører, i mod-sat Fald vil jeg henstille, at saadan fast Grænse sættes.

Ansøgningsantallet bør begrænses, eller ogsaa siges i Hovedbestyrelsen. Jeg er til Dato vraget, men kan ikke komme til Klarhed over hvorfor.

Petersen, Gb.: Med Hensyn til Laanesagen fra Gb. (Forsamlingen: Ikke mere om den Sag!)

Ordstyreren: Ønsker Taleren at fortsætte i den Sag, for i saa Fald, ser jeg mig nødsaget til at afbryde Taleren.

Petersen, Gb.: Ja, jeg ønsker at fortsætte i den Sag.

Ordstyreren: Saa fratager jeg dig Ordet.

Suneson, Gb., vilde følge Ordstyrerens Henstilling an-gaaende Bilagene til Dagsordenen. Omtale Afstemningen om Indmeldelsen i Metalarbejderkartellet og de samvir-kende Fagforbund, der afgaves jo som bekendt 1054 Ja-stemmer og 765 Nejstemmer, og selv om Optagelsen ikke fandt Sted den Gang, saa lover disse Tal godt for Frem-tiden. D. S. & M. F.s Formand J. Kjærbo's Udtalelser til det Spørgsmaal betragter jeg nærmest som en Slags Hoflighedserklæring.

Henstillede til Hovedbestyrelsen at sætte alt ind paa, at Lokomotivmændene fik Førerpladserne paa de elektriske Vogne og vilde anbefale, at man fik Ansøgningssske-maer, der saa kunde udfyldes af Medlemmer, der ønskede Uddannelse til Motorførespirant.

Anbefalede at vedtage Afdeling 2's Forslag angaaende Nedsættelsen af Aldersgrænsen til 60 Aar og Forslaget om Tilskadekomst forarsaget ved Øjensygdom eller Døv-hed.

Brade, Kk., motiverede Afd. Forslag. For ikke at træk-ke Tiden ud vil jeg være tilfreds med, at Forslaget gaar ind under Fa. Afd. 22's Forslag, der tilsigter det samme. Angaaende Forslagene n) k) vil jeg anbefale disse. Vi maa hen til, at Bundancienniteten er den absolut gæl-dende, kun herved opnaas Tilfredshed.

Andersen, Ng.: Det, Formanden sagde i sin Beretning, havde vi i Forvejen paa Tryk: han skulde komme ud i Afdelingerne noget tiere, saa vi kunde faa Besked der. Formanden er alt for længe om at give Svar; man faar det meget hurtigere gennem Kredsen. Forslaget om 60 Aar er rigtigt; stem ogsaa for Tilskadekomst.

Berrig, Assens: Er overbevist om, at H. B. i alle Sa-ger har gjort, hvad den kunde; er al Ting ikke lykkedes, er det ikke Villien, der har manglet. Der er i Dag endnu Motorførere, som ikke oppebærer, hvad de kan tilkomme i Løn. Anmodede H. B. i kommende Periode arbejde for, at Retfærdighed her kan ske fyldest. Oplysningstrang er en Trang lige som Tørst, den kommer af sig selv, derfor, naar H. B. rækker Haanden ud, maa Medlemmerne slaa til og møde.

Sessing og Henriksen, Gb., talte mod Afd. 2's Forslag.

Forslaget maa lægges til Side, det fører ikke til Samling, mange vil benytte Lejligheden som kærkommen til Split-selse.

Dybdahl, Rd.: Min Mening med mine Udtalelser i Gaar var ikke, at en Lokomotivfører er for gammel til at tage Uddannelsen til Motorfører, men at han ikke er tjent med det, og for at han ikke skal blive skuffet, han har jo ogsaa naaet sit Avancement. Alle, der søger Uddannelse, bør tages fra den ældste Ende af Lokomotivfyrbøderne.

O. K. Petersen, Ng., ønskede, at Hjærtesygdomme skul-de betragtes som Tilskadekomst.

N. P. Hansen, Ms., bad Repræsentanterne overveje, in-den de stemmer paa Afd. 2's Forslag.

Jespersen, Ab.: Havde de Toner om Afløsning og om Bundanciennitet lydt for flere Aar siden, saa havde me-get af det sikkert nu været opfyldt. Lad Lokomotivfø-rerne beholde det Arbejde, de har, vi faar alligevel ikke flere Forfremmelser, end der er Brug for.

Formanden: Kritiken over Beretningen har været saa mild, at hverken jeg eller H. B. har noget at være brøst-holden over. Selv om vi har opnaaet det bedste Resultat, saa ligger der alligevel en Opgave for Fremtiden nemlig at opnaa endnu bedre.

Vilde nødig gaa fra en Kongres uden at have lært noget og kan kun være glad og tilfreds for en god saglig Kritik. Vilde hellere ud for at have aflagt en fyldig Be-retning, end for det modsatte, selv om Andersen, Ng., er aldrig saa ked af det, saa kommer han til at lide den samme Tort, næste Kongres, hvis han da er med.

Det meste af det, Løvhørg sagde i Gaar, var uden for Beretningen; han gjorde sit til, at vi muligvis ikke kan naa igennem paa de 2 Dage. »D. J. F.« og vi staar paa den allerbedste Fod, men vi udveksler ikke mere Repræ-sentanter paa vore Kongresser; dette har dog ikke den allermindste Betydning for vort Samarbejde. Alle Løn-spørgsmaal behandler vi hver for sig. Løvhørgs Kritik over vor Forhandling i Generaldirektoratet skulde han holde sig fra, da han ikke er rigtig underrettet. H. B. gav ikke op i Spørgsmaalet om Kørselsfordelingerne i 1ste Distrikt, vi tog os af Sagen og har gjort alt Arbejdet i den, saa ønsker vi heller ikke Skænd bag efter. Vi har gjort Sme-dene opmærksom paa Aspiranternes Lønforhold, tages det fornuftigt op, skal det store Forbund nok vide at føre det tilfredssillende op.

Hele Spørgsmaalet om den bedste Pensionsordning trak ud saaledes, at vi søgte Udsættelse med Svaret. Vi ventede mod at give Oplysning i Bladet til 20. Juni 1931, der var da 10 Dage til at udfylde Ønskesedlen, saa jeg synes ikke, at her er nogen Grund til at slaa ned paa os. Derimod ved jeg, at der er mange ude i Landet, der har været meget klogere end os og givet gode Raad, som bitterligt fortrydes nu. De Repræsentanter, vi har haft paa Smedenes Kongresser, er alle gaaet derfra med godt Udbytte og god Erfaring rigere. Der kan dis-kuteres om Repræsentationen er for stor, men de Penge, der gives ud til Repræsentation, kommer mange Gange igen, ved den Erfaring, der derigennem tilflyder Orga-nisationen. Skulde det være Kongressens Mening, at de Billeder, vi har begyndt at sende ud til Afdelingerne, ikke er tilfredsstillende, hvad vi nu ikke tror, saa er det jo meget nemt for H. B. at holde op igen.

(Fortsættes.)

Uro blandt Medlemmerne, og da man opdagede, at man ikke ad den Vej kunde naa det tilsigtede Maal, forsøgte det at splitte Fagforeningerne fra Jernbancorganisationerne, og et Led i disse Bestræbelser var ikke mindst Indførelse af Kilometerbetaling for det kørende Personale, hvilket skabte en vis Begærlighed efter en Merfortjeneste ad den Vej, og med Undtagelse af Lokomotivpersonalet har det kørende Personale mellem 300 og 350 Tjenestetimer pr. Maaned. Naar Lokomotivpersonalet ikke har saa meget, saa skyldes det, at de simpelthen nægter at tage den lange Tjeneste, fordi de ikke kan holde til det, og de har da heller ikke mere end op til 200 Timer.

Givetvis maatte Forbundet gribe ind og bekæmpe dette usunde Eksperiment, hvilket havde til Følge, at Konduktørpersonalet i stor Udstrækning meldte sig ud med den Motivering, *at de ikke kunde tilhøre et Forbund, som forsøgte at lægge Hindringer i Vejen for en ekstra Indkomst.*

Konduktørpersonalet er herefter gaet over til Fascisterne, som i ca. 3 Aar har arbejdet paa at skabe et specielt Fagforbund for Jernbanemænd, men heldigvis uden nævneværdigt Resultat. Ialt har man faaet 1000 Mand i dette »Forbund«, i hvilket Konduktørerne udgør Majoriteten.

Alle de heldigvis endnu mislykkede Forsøg paa at splitte har naturligvis i høj Grad manet til en vis Forsigtighed, og man forstaar paa hele den Indstilling, Jernbanemændene har, at de bider Tænderne sammen, at de ved, hvad de vil, og at de holder ud, til de opnaar de gode Forhold, som ogsaa de har Krav paa, og de polske Jernbanemænd er stærkt prøvede i Taalmodighedens store Kampe og har her igennem holdt sig i en Træning som i Spørgsmaal om Udholdenhed ikke levner noget iøvrigt at ønske.

Den sidste Kongresdag afholdtes der om Aftenen paa Warszawas fineste Hotel »Polonia« en Banket til Ære for de udenlandske Gæster, hvor der paa international Vis udveksledes Tanker, og alle Talere udtrykte varme Ønsker om, at al Verdens Arbejdere maatte finde hinanden i Kampen mod Hitlerisme, Fascisme og Kapitalisme.

I Polen er alle Iltogslokomotiver bemanded med 3 Mand, idet der er 2 Lokomotivfyrbødere paa, saavel som der ogsaa er 2 Mand paa alle

Rangermaskiner, og Kollegerne der, saavel som i andre Lande, kan ikke forstaa, at man i Danmark kan nøjes med 1 Mand paa Rangermaskinerne, og at denne ene Mand skal have lige saa lang og strengere Tjeneste end paa to-mandsbetjente Lokomotiver.

Men det kan vi heller ikke forstaa.

Rosenkilde-Laursen.

SOCIALREFORMEN

Af Departementschef R. Lassen.

(Efter »Ministeriernes Maanedblad«.)

(Fortsat.)

En egentlig Gennemgang af de 4 Loves Indhold kan ikke finde Sted indenfor denne lille Artikels Rammer. De, der ønsker at stifte nærmere Bekendtskab med Reformen, tillader jeg mig at henvise foreløbig til en lille Oversigt, som jeg har givet i det for nogle Dage siden udkomne Hefte af »Socialt Tidsskrift« (Nr. 4, 1933, der tillige indeholder Aftryk af de 4 Love) og dernæst til en med Noter forsynet Udgave, som udkommer i Sommerens Løb, antagelig i Løbet af August Maaned, ved Ministeriets Foranstaltning, og som vil blive forsynet med en indledende Oversigt af Socialministeren. I det følgende skal derfor kun angives visse Hovedpunkter.

Som ovenfor sagt, er det de senere Aartiers Forsørgelses- og Forsikringslovgivning, Socialreformen reformerer. Medens Socialforsikringen oprindelig stod tilbage for Forsørgelsen, har den efterhaanden vundet mere og mere Terrain, og *Socialreformen* gaar et stort Skridt videre, og den maa siges at *stille Forsikringen i Spidsen*. Dette finder sit utvetydige Udtryk derved, *at Socialreformen gør Tilslutningen til Sygeforsikringen, i hvert Fald som bidragydende Medlem, til Pligt, at Sygeforsikringen udvides med en Moderskabsforsikring, at Invalideforsikring gøres obligatorisk, at Aldersrenten knyttes til Sygeforsikringen, at adskillige Former for Hjælp ifølge Loven om offentlig Forsørg betinges af, at vedkommende er sygeforsikret, at Ulykkesforsikringen udvides (Erhvervs sygdomme) og at Ydelsen af Hjælp under ekstraordinær Arbejdsløshed inddrages under en forsikringsmæssig Ordning.*

Tilbage bliver dog et stort Omraade, der ikke egner sig for Forsikring, men som ligesom hidtil maa være Genstand for *offentlig Forsørg*. Paa hele dette Omraade tilvejebringes der nu en samlet Ordning gennem en enkelt Lov: *Loven om offentlig Forsørg*, der afløser en lang Række Love, blandt hvilke Fattigloven, Hjelpekasseloven, Alimentationslovene, Enkebørnsloven og Værgeraadsløven maa nævnes som Hovedlove. Ifølge denne Ordning er den lokale Administration ikke som nu udstykket mellem mange forskellige Organer, men forenet hos Kommunalbestyrelsen eller det af denne nedsatte sociale Udvalg. Trangstilfældene er grupperet og vurderet efter Trangens Aarsag, og de økonomiske Byrder er fordelt efter ensartede Principper.

Hovedloven paa Forsikringens Omraade er *Folkeforsikringsloven*, der omfatter Syge- og Invalideforsikringen samt Aldersrenten. Loven tager sit Udgangspunkt i Sygeforsikringen, der som bekendt har vundet en saa stor Udbredelse, at den nu omfatter $\frac{2}{3}$ af Befolkningen. Den egentlige aktive Sygeforsikring opretholdes i og for sig som *frivillig*, men Loven tvinger enhver til — efter sædvanlig Helbredsundersøgelse — gennem Indmeldelse som passivt, bidragsydende Medlem at sikre sig Adgang til uden Hensyn til Alder og Helbred at kunne indtræde i den aktive Sygeforsikring. Ethvert ungt Menneske skal derfor fremtidig ved 21 Aars Alderen indmelde sig, i hvert Fald som bidragsydende Medlem, og ved Lovens Ikrafttræden paahviler Eligten alle mellem 21 og 60 Aar. Indmeldelsen kan ogsaa ske i en af de til Sygekasserne knyttede Fortsættelsessygekasser for bemidlede, hvor man dog kun kan forblive staaende om bidragsydende indtil det 40. Aar. Har paagældende da ikke forinden gjort Alvor af at blive aktivt nydende Medlem, maa han lade sig overføre som bidragsydende Medlem til en Sygekasse.

Denne Pligt for enhver til at søge Tilknytning til Sygeforsikringen har naturligvis sin Værdi i sig selv. For et ringe aarligt Vederlag (2 Kr. indtil det fyldte 25. Aar og derefter 2 Kr. 50 Øre) opnaas det, at ingen, saaledes som det nu ofte sker, senere i Livet vil se sig afskaaret fra at komme ind under denne Forsikring. Velsituerede Mennesker eller Folk i en god fast Stilling vil maaske nok vurdere denne Fordel lavt, men her er der da Grund til at minde om, at Vederlaget kun er ringe, og at Livets Vilkaar er usikre.

Men foruden den Værdi, Tilknytningen til Sygeforsikringen vil have i sig selv for de allerfleste Mennesker, faar Tilknytningen en særlig Betydning derved, at Loven gør den til Grundlaget for *Invalideforsikringen* og Adgangen til eventuelt at faa *Aldersrente*.

Ogsaa efter den gældende Lov er Invalideforsikringen knyttet til Sygeforsikringen, men kun de nydende Medlemmer af de anerkendte Sygekasser har Pligt til at indtræde i Invalideforsikringen. Fremtidig omfattes ogsaa de passive, bidragsydende Medlemmer samt alle Medlemmer af Fortsættelsessygekasserne af denne Forsikring. Og da jo enhver skal være i hvert Fald bidragsydende Medlem, bliver Invalideforsikringen saaledes tvungen for enhver, der opfylder Helbredsbestemmelserne.

Invalidepræmien udgør 6 Kr. aarlig for den, der melder sig inden det 21. Aar, ellers 7 Kr. 20 Øre; for den, der indmelder sig ved Lovens Ikrafttræden, er Præmien normalt kun 6 Kr. aarlig. Ægtefæller betaler lidt mindre.

Invalideforsikringen giver, som hidtil Adgang til den Invalidere, hvis Erhvervsevnen paa Grund af Invaliditet nedsættes til $\frac{1}{3}$ eller derunder. Medens Renten hidtil har været ens over hele Landet, graderes den nu efter Bopælen (Hovedstad, Byer, Land) samt efter Køn og ægteskabelig Stilling (Ægtepar, Mænd, Kvinder). Dette giver en langt bedre Afpassning af Renten efter Behovet. Rentens Grund-

beløb er forøvrigt de samme, som er fastsat for Aldersrenten, men der gives alle Invalidere et særligt Invalidetillæg. Ordningen medfører en væsentlig Forbedring af Renten i Hovedstaden, en ikke ubetydelig Forbedring i Byerne og nærmest status quo paa Landet. Yderligere gives der Tillæg for indtil 3 Børn under 15 Aar og et særligt Tillæg for hjælpeløse samt et Blindetillæg.

Hvis Invalidens Indtægt ligger over en vis Grænse, sker der Fradrag i Renten, som dog aldrig kan nedsættes under $\frac{1}{3}$ af Grundbeløbet. Vedkommende Invalid vil saaledes altid kunne faa *noget* for den betalte Præmie. Iøvrigt bemærkes, at hvis Indtægten hidrører fra personligt Arbejde, lempes Fradragreglerne særligt.

For Adgangen til at opnaa Aldersrente betales der ikke nogen Aldersrentepremie, men hvis man ikke betaler Sygekassekontingent og Invalidepræmien, fortaber man ikke blot Adgangen til Sygeforsikringen og til at opnaa Invalidere, men ogsaa Adgangen til Aldersrente. Mod Betaling af Restancen og fremtidig forhøjet Kontingent og Præmie kan man dog i en vis Tid generhverve Adgangen til Folkeforsikringens Goder.

Kan man af Helbredshensyn ikke sygeforsikres, kan man dog ifølge Loven faa Adgang til Aldersrente, og det samme gælder for dem, der ved Lovens Ikrafttræden allerede er fyldt 60 Aar.

For Aldersrenten gælder iøvrigt lignende Regler som hidtil. Grundbeløbene er forhøjet med ca. 10 pCt. i Provinsbyerne, mere paa Landet og noget mindre i Hovedstaden, og nyt er det, at ogsaa Aldersrentenydere kan faa Børnetillæg. Fradragreglerne lempes noget, og Livrenter, Pensioner, *Legaler* o. lign. for et Beløb af 200 Kr. holdes helt udenfor.

Alle faste Takster, Renter, Tillæg m. v. er Genstand for *Prisregulering*.

Den, der forsømmer at indmelde sig i Folkeforsikringen, maa for hvert Aar, Pligten ikke opfyldes, betale en Ydelse af 10 Kr. (altsaa noget mere end Medlemsbidraget for bidragsydende Medlemmer plus Invalidepræmien), en Ydelse, for hvilken han intet faar; den opkræves sammen med Skatten.

Foruden Folkeforsikringsloven omfatter Socialreformen de to specielle Forsikringslove om *Arbejdsløshedsforsikring* og om *Ulykkesforsikring*.

Medens *Arbejdsløshedsforsikringen* hidtil er kommet tilkort under ekstraordinær stor Arbejdsløshed, saaledes at det — navnlig siden Krigens sidste Aar — har været nødvendigt at udstede den ene Krisehjælpslov efter den anden, er der nu ved den nye Lov tilvejebragt en fast forsikringsmæssig Ordning, hvorefter samtlige Arbejdsløsheds-kasser opretter Fortsættelseskasser, der skal træde til under ekstraordinær stor Arbejdsløshed.

Hvad de offentlige Tilskud angaar, opretholder man det ved Loven af 1927 indførte Princip, at Tilskudet sættes i Forhold til de gennemsnitlige Aarsfortjeneste i det paagældende Fag, men dels forhøjes Tilskudsprocenterne (bl. a. for at sætte Arbejderne i Stand til bedre at kunne bestride Afholdelsen af Kontingenterne til Fortsættelseskasserne), dels sker

der den Forandring, at hele Tilskudet ydes af Statskassen, der derefter faar $\frac{1}{3}$ refunderet af et af samtlige Kommuner dannet Refusionsforbund, jfr. nedenfor.

Med Hensyn til *Ulykkesforsikringen* sker der en betydningsfuld Udvidelse derved, at en Del Skader, der ikke efter almindelig Sprogbrug opfattes som egentlige Ulykkestilfælde, medtages, nemlig Skader, forvoldt ved visse »*Erhvervssygdomme*» (Bly- og Kviksølvforgiftninger, Miltbrand, visse Hud- og Lungesygdomme, der skyldes Indaanding af Stenstøv og Mineralier).

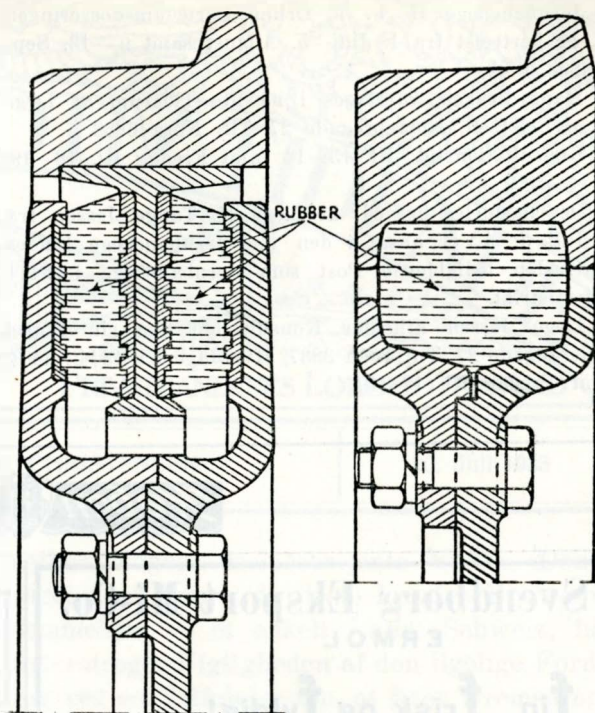
Endvidere sker der den vigtige Forandring, at man med Hensyn til Invalideerstatningerne — dog normalt kun for Skader over 50 pCt. — gaar over til *Rentesystemet* i Modsætning til det nugældende Kapitalerstatningssystem. (Førfætttes.)

NYE KONSTRUKTIONER AF FJEDRENDE JERNBANEHJUL

I Størstedelen af selvdrevne Jernbanevogne forøges Vægten paa de drivende Aksler, ved at disse er belastet med roterende indkapslede Akseldrev. Naar det drejer sig om elektriske Vogne, bliver der i mange Tilfælde lagt en betydelig Ekstravægt paa Drivakslerne af de akselhængte Motorer, hvilke kun i den ene Ende kan være fjederbaarne. En virkelig Optagning af Skinnestødene er af stor Betydning, særlig i de lettere Jernbanevogne, som nu bliver mere og mere populære, og det er derfor kun naturligt, at Konstruktørerne samler deres Opmærksomhed om at indlemme en eller anden Fjederkraft i selve Hjulet.

Medens Gummiringe baade af den massive og den pneumatiske Type er blevet en fremragende Sukces paa Vejkøretøjer, som frembyder deres Anvendelse paa rullende Jernbanemateriel umaadelige Vanskeligheder. Det synes, som om man ikke kan komme udenom Staalbandager, og Fjederkraft er derfor kun opnaelig ved at indskyde et elastisk Legeme mellem Bandagen og Hjulcentret.

Denne Metode er optaget i et nyt patenteret Hjul, konstrueret af Waggonfabrik A. G. Uerdingen (Rheinland). Den ledsagende Illustration viser to forskellige Konstruktioner. I det ene Arrangement bliver en enkelt massiv Gummiring, som er indsat i en i Bandagen neddrejet Fals, baaret af henholdsvis et presset Staalhjulscentrum og en passende fastklamrende Ring. Der er saaledes ingen direkte Metalforbindelse mellem Staalbandagen og selve Hjulet, og Skinnestødene optages i selve Hjulet uden at overføres til Vognkassen. Det store Tryk, som udøves af Boltene, der sikrer Fastklamringen til Hjulcentret, forhindrer ikke blot Udkrybning af Gummiringen, men forhindrer ogsaa sidstnævnte i at svinge eller bevæge sig sidelæns under Paavirkning af Akselkræfterne. Det rigtige Hjulmaal bliver stadig bevaret. Naar Bandagen er slidt, fjernes denne og Gummiindlægget let fra Hjulet ved ganske simpelt at skrue Omklamringsringen af; saaledes behøver Hjulcentret ikke at tvinges ud af Akslerne.

Gummipolstrede Jernbanehjul.

Den anden Anordning byder endnu større Af-fjledning. I denne Konstruktion anvendes et Par massive Gummiringe, hvori der paa hver Side er vulkaniseret en Metalring, hvis ydre Kanter er tilpasset en Neddrejning i henholdsvis Staalbandagen og en H-formet Ring, der bærer den fastkrumpe Bandage. Gummiringen fastholdes i Omklamringsringen af en Række Bolte.

Heller ikke indenfor denne Konstruktion er der nogen direkte Metalforbindelse mellem Bandagen og Hjulcentret, og Gummiringens Udslag kan blive ca. 8 mm: Udveksling af en slidt Gummiring udføres let, Omklamringsringen fjernes, den gamle Ring tages ud, og en ny indsættes. Disse Arbejder kan udføres uden særligt Værktøj.

Ved begge Konstruktioner kan det sædvanlige Bremseudstyr, som anvender Bremseklodser, bibeholdes, selv om nogle Konstruktører foretrækker at anbringe særlige Bremsetromler, for ogsaa at bruge tyndere og lette Bandager. Den udmærkede Affjledning, der ydes af Uerdingens gummipolstrede Hjul, har muliggjort en helt ny Chassis-Konstruktion, hvori Længdedragerne er anbragt direkte paa Akselkasserne, og Vognkassen hviler gennem Fjedre paa Længdedragerne. De nye Hjul er med godt Resultat anvendt paa Sporvogne og Jernbanevogne.

Efter »*The Locomotive*».

JERNBANELÆGER

Jernbanelæge G. Thamsen, Vesterbrogade 68, er bortrejst fra den 1. Juli—medio August Maaned d. A.

Hans Praksis varetages i nævnte Tidsrum af Læge C. C. Jacobsen, Vesterbrogade 65.

Konsultationstid: Kl. 12--14.

Jernbanelæge H. P. T. Ørum, Sortedamsdosseringen 23, er bortrejst fra 1. Juli—5. August samt 9.—13. September d. A.

Hans Praksis varetages i nævnte Tidsrum af Læge Aage Petersen, Nørrebrogade 27, Tlf. Nora 6858.

Konsultationstid: Kl. 13—14 samt Fredag Kl. 18—19.

Det meddeles herved, at Læge H. Tange Jessen fra 1. Juli d. A. er ansat i den ved Jernbanelæge Lindes Fratræden ledigblevne Post som Jernbanelæge i 1 DI Lægedistrikt.

Læge Jessen afholder Konsultation paa sin Bopæl Hillerødgade 27, Tlf. Taga 3837, Hverdage Kl. 13½—14½ samt Fredag Kl. 18—19.

KNUDSHOVED

Opmærksomheden henledes paa, at der endnu kan faas Plads paa Feriehjemmet fra den 23. Juli.

Endvidere meddeles, at der er truffet Aftale med Vognmændene i Nyborg om, at Bil til Knudshoved, inkl. Rejsegods, koster Kr. 2,50.

JERNBANEMUSEET

I Jernbanemuseet er for Tiden udstillet en Del af Museets store Samling af danske Jernbanefrimærker.

Museet er aabent hver Onsdag Kl. 14—16 for ansatte ved Statsbanerne og deres paarørende.

Brug Svendborg Eksport Mi-Co.

ERMOL

fin, frisk og fyldig!

Drøjere i Brug og mere velsmagende.

Istedgade 112

B. E. Schytte. Vester 7497.
(tidligere Vesterbrogade 36)

Moderne Tilpasning af al Brille-Optik.

25 Aars Erfaring.

Eget Værksted for Indslibning af alle Arter Glas efter Læge- og Sygekasserecepter,

Fotografiske Artikler. — Ure. — Ur-Reparationer.

LØVE MARGARINE

FINESTE KVALITET TIL BORDBRUG

Flimrer det
for Øjnene under Læsningen.
Nyhed! Brug kun Michelsens nye Hvile-Glas, med eller uden Styrke-Tilpasning ved Ekspert hele Dagen. ---
LÆGEANBEFALET SYGEKASSELEVERANDØR
MICHELSENS OPTIK
Vesterbrogade 29 • Vester 4701

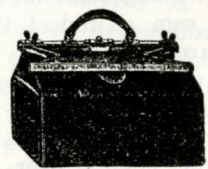
ALBANI
PILSNER OG LAGER
ØLLET DER SMAGER

Hyg. Gummivarer, Modersprøjter.

Brochure om Pessarier, Børnefødslernes Begrænsning samt vort rigt illustrerede Katalog sendes gratis og diskret mod 35 Øre i Frimærker til Eksportomk.

Amk. Gummi-Industri, Vestergade 3, København K.

Lædervare - Forretningen
Sdr. Boulevard 44—46

Tlf. Vester 1494 v anbefales.

Reparationer udføres.

Rejsekuffetter, Citytasker, Portemonnæer, Skoletasker, Tegnebøger, m. m. i stort Udvalg.

Armaturløse og Kedelrør til Lokomotiver. BANG & PINGEL, København V.

Nærværende Nummer er afleveret paa Avispostkontoret d. 6. Juli.

REDAKTION: Vesterbrogade 91, 1. Sal, København V.
Tlf. Vester 8173 eller Centr. 14 613.
Udgaar 2 Gange mdl. — Abonnementspris: 6 Kr. aarlig.
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

ANNONCE-EKSPEDITION:
Reventlowgade 28, København V.
Telefon Central 14 613. — Kontortid Kl. 10—4.
Postkonto: 20 541.